

Sley POHJANMAA & SAKSA

Pelastusvarmuus

**Miten puhua rakkauden Jumalasta,
joka tuomitsee**

3/2025

SLEY

SUOMEN LUTERILAINEN
EVANKELIUMIYHDISTYS

Sleyn piirityöntekijöiden ja Saksan lähetin tukirengaslehti

Etelä-Pohjanmaan piiri

Piirivastaava **Ari Juupaluoma**

p. 044 282 4564, s-posti: ari.juupaluoma@sley.fi,

osoite: Sley Etelä-Pohjanmaan toimisto, Kalevankatu 3, 2 krs., 60100 Seinäjoki

Keski-Pohjanmaan piiri

Piirivastaava **Johannes Häkämies**

p. 050 3212938, s-posti: johannes.hakamies@sley.fi

osoite: Armon Kappeli, Kaarlelan katu 4, 67100 Kokkola

Pohjois-Suomen piiri

Palkkiotoiminen työntekijä (Sleyn messuvuorot Kellonkartanossa)

Tuomas Lukkaroinen

p. 040 702 7702, s-posti: tuomas.lukkaroinen@sley.fi,

osoite: Orsitie 1 D 17, 90240 Oulu

Saksa

Lähetystyöntekijä **Pasi Palmu**

p. +358 40 734 0760, s-posti: pasi.palmu@sley.fi,

osoite: Niedersachsenstr. 4, 21435 Stelle, GERMANY

Taitto: Tuomas Lukkaroinen

Kannen kuvat: Eeva-Liisa Luoto

Painatus: Forsberg 2025

Sley POHJANMAA & SAKSA

Parantaa vai huonontaa?

Joidenkin mielestä 10 vuotta samassa työpaikassa on ehdoton maksimi. Siinä ajassa työntekijä on annettavansa antanut ja on parempi päästää uudet tuulet puhaltamaan. Totta varmaan, mutta hattua nostan niille sielunpaimenille, jotka vuodesta toiseen pysyvät paikallaan ja tuntevat lampaansa nimeltä. Tosin täytyy heidänkin uudistua, niin kuin meidän kaikkien. Vastakohta on leipääntyminen ja maallistuminen.

Itse emme itseämme voi uudistaa – tarvitaan Jumalan Hengen työ sanassa ja sakramenteissa. Myös kirkon todellinen uudistuminen on Jumalan työ. Esimerkki: Kristus lähetti omansa julistamaan evankeliumia ”alkaen Jerusalemita, Juudeasta ja Samariasta aina maan ääriin asti”. Miten kävi? Jo Jerusalemiin jämhädettiin. Vasta sitten lähdettiin, kun tuli pakko eli ulkoinen vaino. Sellaistakin Jumala voi käyttää.

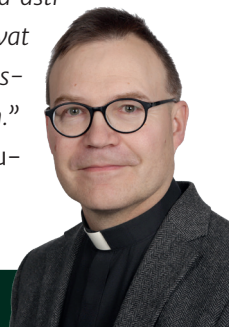
Ensimmäisen tukirengaslehden tein 12 vuotta sitten sillä ajatuksella, että työn tukijat ovat laajalla ja pitäisi saada jokin yhteydenpitoväline. Sittemmin mukaan on tullut muutama työkaverikin. Alkuperäinen tarve on vain kasvanut: nyt te minun työni tukijat olette vielä paljon etäämmällä kuin silloin, kun näitä kirjoituksia Kälviän kodissani naputtelin.

Tällainen lehdykäinen kuuluu niihin asioihin, joita voimme uudistaa. Pyysimme sitä varten ehdotuksia. Niitä emme saaneet, mutta moni viestitti, että mukana olette, meitä muistatte ja työmme puolesta rukoillette. Kun sitten pohdimme lehtemme uudistamista, joku totesi: ”Ei kai pidä uudistaa pelkän uu-

distamisinnon takia.” Siitä tuli mieleen saksan puhekielen sana ”verschlimmbessern”. Verbessern tarkoittaa parantaa ja schlimmm huonoa ja kurjaa. Verschlimmbessern yhdistää nämä ja tarkoittaa sitä surkuhupaisaa toimintaa, kun jotakin kovasti ”parannetaan”, mutta lopputulos onkin kehnempi.

Ei olisi kovin vakavaa, vaikka tyhmyyttämme tätä aviisia ”verschlimmebesseröisimme”. Mutta kun kristillistä kirkkoa ”parannellaan huonommaksi”, seuraukset ovat kolkot. Mainitsin alkukirkon lähetystyön. Ruotsin kirkossa oli aikoinaan useampi lähetysjärjestö samaan tapaan kuin meillä, mutta siellä haluttiin ”parantaa” organisaatiota ja perustaa kirkkolähetys. Seuraus: Lähetysten volyyymi laski kuin lehmän häntä. Suomessa jotkut haaveilevat samasta.

Alusta alkaen oikean uskon määritelmänä on pidetty sitä, ”miten on aina ja kaikkialla uskottu”. Toisin sanoen uutuudet, joita kirkossa ei ole alusta alkaen tunnustettu, ovat vääriä ja torjuttavia. Ne ovat todella ”Verschlimmbesserungen”. Tässä ei ole mitään anteeksipyydetävää. Päinvastoin niiden, jotka ”parantavat” evankeliumin oppia, olisi syytä palata alkupeiräiseen versioon. Miksi? Apostoli vastaa (2. Tim. 3): ”Pidä sinä kiinni siitä, minkä olet oppinut. Sinähän olet siitä varma, koska tiedät, keiltä olet sen oppinut. Olet myös jo lapsesta asti tuntenut pyhät kirjoitukset, jotka voivat antaa sinulle viisautta, niin että pelastut uskomalla Kristukseen Jeesukseen.” Jää hänen haltuunsa, sinä kalliisti lunastettu!

Pasi Palmu

Miten puhua rakkauden Jumalasta, joka tuomitsee

Jouko-pappi, Jyväskylä, heikkinen.jouko@kase.fi

Julistuksesta ja sielunhoidosta välittyä toisinaan vaikutelma, että ainoa kertomisen arvoisen asia on Jumalan rakkaus. Hyvä näin, mutta tähän liittyy ongelma, nimittäin markionismi. Se perustuu Markion-nimisen (noin 85–160) teologin ajatuksiin. Hän katsoi, että on kaksi Jumalaa. Vanhan testamentin Jahve on julma Luoja-tyranni ja Uuden testamentin Jumala on lempeä Jumala, jota Jeesus edusti. Siksi ainoa kristillinen sanoma on rakkaus kaikille, ei muuta.

Tuloksena on kristillisyyttä, joka ei puhuttelee, herätä eikä paranna syntistä aitoon ihmisyyteen. Ilman Jumalan rangaistusta emme kohtaa ihmisen todellista luonnetta. Me olemme itseen käpertyneitä ja pahoja. Sydämeistä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkauudet, väärät todistukset ja jumalanpilkkaukset (Matt. 15:19.) On siis mentävä perussyihin, joihin Jumalan viha kohdistuu.

Jumalan rangaistus on todellisuutta. Kaikkialla Vanhassa testamentissa puhutaan synnin rangaistuksista, joita Israel koki kansana. Myös Raamatun henkilöt, kuten kuningas Daavid ja profeetta Joona, kokivat Jumalan ankaruuden. Noan aikana vedenpaisumus hukutti synnin tähden kaikki arkin ulkopuolella elävät. Uudessa testamentissa pyhä Paavali paljastaa, kuinka Korintin seurakunnassa ”... on paljon heikkoja ja sairaita ja monet ovat jo nukkuneet pois”, koska ehtoollista oli käytetty väärin”. (1. Kor. 11:30.) Meille on tuttu tuomiosunnuntain sanoma, joka kerrotaan ennen taivaan hääjuhlan alkamista. On hyvä nähdä yhteys; juhla alkaa, mutta ei ennen tuomiota.

Raamatun sanaan perustuen *Vähä katekismus* tunnustaa Jumalan ankaruuden todelliseksi. Ensimmäinen käsky kuuluu: ”Minä olen Herra, sinun Jumalasi. Sinulla ei saa olla muita jumalia minun rinnallani.” Käskyjen selityksen päätöksessä Luther kirjoittaa, mitä tapahtuu, jos ensimmäistä ja muita käskyjä rikotaan: ”Hän (Jumala) sanoo näin: Minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala, joka panen lapset vastaamaan isiensä pahoista teoista aina kolmanteen ja neljanteen polveen, jos he vihaavat minua...” Tällaisia Jumalan kiivauden kohteita me kaikki olemme Aadamista ja Eevasta lähtien.

Rangaistus tulee ymmärtää oikein. Puhe Jumalan rangaistuksesta voidaan ymmärtää väärin varsinkin silloin, kun kohtaamme hänen ankaruutensa. Heprealaiskirjeessä on avainkohta, josta käsin ymmärrät Jumalan rangaistuksen oikealla tavalla. Jumala ei toimi karmen lain mukaan, niin että pahoista teoista seuraa ikäviä asioita, hyvistä hyviä. Heprealaiskirje kertoo Jumalan kurituksesta oikein ja hienosti: ” – Älä väheksy, poikani, Herran kuritusta, älä masennu, kun hän ojentaa sinua – jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa, hän lyö jokaista, jonka pojakseen ottaa. Teidän kärsimyksenne on kasvatusta: Jumala kohtelee teitä omina poikinaan... Jumalan kuritus koituu meidän todelliseksi parhaaksemme: me pääsemme osallisiksi hänen pyhydestään. Vaikka kuritus ei sitä vastaan otettaessa koskaan tunnu iloiselta vaan ikävältä asialta, se lopulta antaa näin valmennetuille hedelmänsä: rauhan ja vanhurskauden.” (Hepr. 12:5–11.)

Lainaus paljastaa, että Jumalan rangaistus on verrattavissa perheenisän kuritukseen. Joskus hän ottaa lapsilleen aikalisän ja keskeyttää vaarallisen leikin, ja hän tekee tässä oikein. Vanhemmat toimivat oikein, kun he puuttuvat lastensa väärään käytökseen ja määräävät jonkin sopivan rangaistuksen. Oikein tekevät nekin vanhemmat, jotka erittäin vaikeassa ja poikkeuksellisessa tilanteessa kieltävät lapseltaan pääsyn kotiin. Tämä on tullut riippuvaiseksi päihteistä ja paluun tarkoituksena on vain jatkaa entistä elämää, kun se on muualla vaikeutunut. Pysähdys on silloin tarpeen. Ilman sitä ei muutosta tapahdu.

Isällinen kurituksen hyvä tarkoitus antaa meille aiheen suostua aikalisään ja pysähtymiseen. Haluamme suostua Jumalan kuritukseen, jotta se loisi meissä tilaa hänen armolleen ja uuden ihmisen syntymiselle. Hyöty ei koske vain yksityistä kristittyä, sillä oma kärsivällisyytemme rohkaisee muitakin yhteisön jäseniä suostumaan Jumalan isälliseen kuritukseen.

Kurituksen alta evankeliumin suojaan. On päivänseivää, ettei kukaan meistä suostu Jumalan kasvatustyöhön, ellei Kristuksen evankeliumi ole meille rakas. Paras neuvo sinulle, joka olet kohdannut Jumalan stopmerkin, on hakeutua evankeliumin äärelle. Niin, ja toistenkin kristittyjenkin tulee rientää kurituksen kokeneen lähimmäisen luokse, sillä hän tarvitsee ymmärtämystä ja lohdutuksen sanaa.

Lohdutus on välttämätöntä, sillä Jumalan ankaruuden hetkellä emme näe mitään hyvää. Sanan lohdutus antaa sydämelle hiljaisen varmuuden hyvästä tarkoituksesta. Kun oma maailmasi pysähtyy voit kokea, kuinka Jumalan sana avautuu uudella tavalla. Koet, kuinka se on oikeaa, totta, suloista, rakastettavaa voimallista, lohdutavaa... Jumalan kasvatusta osoittautuu isälliseksi kuritukseksi, joka on lapsen parhaaksi. Sitä paitsi, jossakin iloa alkaa täyttää sydämen. Näet, kuin-

ka Jumala osoittaa laupeutensa sinulle, joka rakastat häntä. Kova osa väistyä ja olo helpottuu.

Isän kuritus on oikeaa kasvatusta. Aikalisä pysähdyttää tutkimaan itseä ja elämää ja miettimään, mitä todella tarvitset ja mihin sinun tulee pyrkiä. Voit käyttää itsetutkiskelun apuna kymmentä käskyä ja ennen muuta Kristuksen kärsimystä, joka paljastaa synnin. Jumala, Pyhä Henki, osoittaa sanansa ja isällisen kurituksen avulla sydämesi todellisen tilan ja sen, että me kaikki syntiset ansaitsemme Jumalan rangaistuksen. Se muuttuu Kristuksen rakkauden tähden armahdukseksi ja tekee elämällemme hyvää. Tätä on Jumalan isällinen kuritus, johon tutustut niin kuin minäkin elämän eri vaiheissa.

Kun kohtaat Jumalan rangaistuksen, on kuin olisit löytänyt yhden sivun kokonaisuudesta kirjasta. Et käsitä sen sisältöä ja tunnet vihaa, koska et tavoita sen arvoitukseksi ja ärsyttävää viestiä. Lopulta oivallat, että tuo yksittäinen sivu on osa Jumalan suuresta suunnitelmasta, jota hän toteuttaa elämässäsi.

Kuva: Eeva-Liisa Luoto

Mikäli mieltäsi painaa kysymys, lähetä se osoitteeseen pasi.palmu@sley.fi

Lyhyelle kotimaan kaudelle

Uskokaa tai älkää, vuoden vaihteessa tulee kolme vuotta siitä, kun siirryin lähetyksosaston palvelukseen. Saksaan saavuin maaliskuun alussa 2022. Niinpä minulla on vuoden lopulla lyhykäinen kotimaankausi: Ensin kuukauden paluujakso käytännön asioiden hoitamista ja hengähtämistä varten ja sitten vierailuja seurakunnissa ja messupaikoissamme. **Katso tiedot tämän lehden *Tapahtumia*-osiosta.**

Varjo seurasi Itämerelle

Juhannusviikonlopun (joka ei näy täällä mitenkään) jumalanpalveluksen jälkeen pakkasin auton ja ajelin tutuksi tullutta reittiä Travemünden satamaan, josta alkoi mukava 30 tunnin siirtymä kotimaahan. Nämä laivamatkat loman alussa ja lopussa ovat minulle pikku ”retriittejä” maailmasta toiseen: Satamassa tekee mieli vetää syvään henkeä, nuuhkaista merituulta ja siirtyä lepovaihteelle. Laiva kuljettaa omaa vauhtiaan. Vain siitä pitää huolehtia, että menee oikeaan aikaan valmiiseen pöytään. Puhelinkaan ei aavalla merellä löydä kenttää.

Lomatunnelma rikkoutui kuitenkin Gotlannin lähistöllä, kun kenttä löytyi ja katsoin viestit. Eräs seurakuntalaisemme kertoi kotimaastaan saamansa tiedon: *”Pastori, älkää enää lähettäkö viestejä rva Y:lle. Hänet on vangittu ja hänen puhelimensa sekä tietokoneensa ovat turvallisuuspoliisin hallussa.”* Vangittu henkilö kuului kolmen hengen ryhmään, joiden kanssa meidän piti alkukesästä aloittaa kastekurssi internetin välityksellä. Suunnitelma kuivui kuitenkin kokoon. Jo ennen lomaani kuulin, että yhdelle ryhmään kuuluvista oli viritetty ansa – taksinkuljettajalla oli ollut risti, ja ryhmäläisemme oli puhellut varomattomia – ja pian hänet olikin

pahoinpidelty ja vangittu. Keskeytimme saman tien nettikurssisuunnitelmat, mutta nämä henkilöt olivat olleet jo pidempään tarkkailussa. Nytemmin kolmaskin on vangittu.

Teemmekö me jotakin väärää tai pahaa? Emme tietenkään. Ainoa ”rikoksemme” on, että kerromme Jeesuksesta Kristuksesta, joka on koko maailman toivo. Kenenkään ei ole pakko sitä kuunnella tai ottaa vastaan. Sitä väkevämpi todistus on, että monet ovat kotimaassaan kristittyjä henkensä uhalla. Useampi sata on tämänkin vuoden aikana jo tuomittu ja tuomiot on myös pantu täytäntöön.

Käväisin Berliinissä

Joskus minua vähän huvittaa, kun saan vastata kysymykseen ”tyypillisestä työpäivästä”. Onhan paljon sellaisiakin: Istun kotona, puhun puhelimessa, kirjoitan saarnaa tai viestejä. Mutta joskus työ on kuin seikkailua. Lomalta elokuussa palatuani kuulin, että erään seurakuntalaisemme piti käydä hoitamassa muuan sotkuinen asia maansa suurlähetystössä. Matka oli hänelle henkisesti valtavan raskas: Hän pohti sitäkin, pidätetäänkö hänet suurlähetystössä (mitään rikosta hän ei ollut tehnyt). Pidimme neuvottelun työtoverini Christian Tiewsin kanssa ja sovimme, että lähdän saattamaan kaveria Berliiniin. Suurlähetystöön en sentään mennyt, mutta yritin tukea häntä minkä osasin: Illalla kävimme syömässä hyvin, pidimme iltarukoukset ja aamuhartaudet ja kävelimme yhdessä suurlähetystölle. Jäin odottamaan ja keskustelemaan lähetystön edessä olevan mielenosoittajajoukon kanssa. Välillä pikku rukoukset seurakuntalaisemme puolesta. Neljän tunnin päästä ystävämme tuli lähetystöstä pyörällä päästään mutta asia selvitettynä. Hän toisteli: *”He tietävät minusta kaiken!”* Pikkuhiljaa ilme sentään kirkastui. Matka kohti Hampuria alkoi mieli keventyneenä ja kiitosta täynnä.

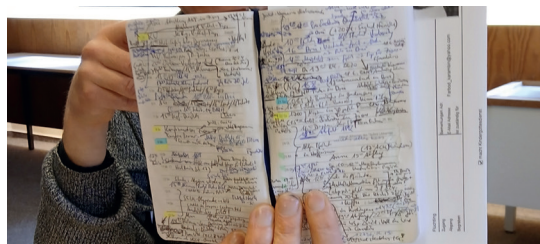
Näin Wittenbergin linnankirkon teesioven ensimmäistä kertaa 20 vuotta sitten. Enpä olisi arvannut, että joskus opastaisin tälle paikalle entisten muslimien ryhmän! Mutta ei varmaan arvannut Lutherkaan, miten kauaskantoiset vaikutukset hänen teeseillään olisi!

Kevyempiäkin reissuja, toki!

Syyskuussa persialaisemme saivat upean mahdollisuuden päästä vähäksi aikaa arjen ympäröistä. Amerikkalaisten rahalla toteutimme retken Luther-kaupunki Wittenbergiin. Hieman mietin, miten kertoa uskonpuhdistuksen vaiheista ihmisille, jotka eivät välttämättä tiedä juuri mitään Euroopan keskiajasta, Saksan historiasta ja Lutherin elämästä. Huoli oli aiheeton. Hämmästelimme Christianin kanssa, miten kiinnostuneena ryhmämme kuunteli ja tutustui uskonpuhdistuksen äitikirkkoon ja Luther-talon museoon. ”Emmekö voisi olla täällä viikon?” ”Teemmekö vielä tänä vuonna toisenkin matkan?” – En hennonut vastata, että te maksoitte tästä 10 prosenttia, amerikkalaiset lähetystyöntekijät loput.

Täälläkin käytiin vierailulla

Amerikan rahasta puheenollen, Christianin kirkosta eli luterilaisesta Missouri-synodista (LCMS) saapui syyskuun lopulla noin 40 hengen ryhmä lähetysväkeä. Hämmästelinkin amerikkalaisten työ-moraalia: keskiviikkona iltapäivällä heidän kooneensa saapui Hampuriin, ja jo siitä parin tunnin päästä he aloittivat ohjelmansa rukoushetkellä ja kolmella (!) esitelmällä. Aikaero ja lennot Keskilän-nestä käyvät sentään voimille! Seuraavana päivänä, jonka he aloittivat vähän kevyemmin vasta klo 10, osallistuin heidän ohjelmaansa ja pidin lyhyen esityksen työstämme. Sain kuulla itsekin kiinnostavia kuulumisia persialaistyöstä Hannoverissa sekä Braunschweigissa. Erityiskiitoksen ansaitsee iranilaisten seurakuntalaistemme ryhmä, joka ruokki ja kahvitti tuona päivänä meidät kaikki. Amerikkalaisten retki jatkui samaan tahtiin: täältä Berliiniin ja Wittenbergiin ja viikon maratonin jälkeen takaisin Yhdysvaltoihin. Tuumailin, milloin olisi aika kypsä taas suomalaisten Luther-matkalle, tosin aavistuksen rauhallisemmalla menolla. Hitaasti hyvä tulee, sanoo suomalainen, Eile mit Weile!, saksalainen (Suurin piirtein: Älä hätiköi), mutta kaikkein pontevimmin persialainen: ”*Adzale kare Sheitan ast*” – Kiire on paholaisen työtä!

Pidämme kuukausittaiset työpalaverit, jaamme kuulumisia ja päivitämme kalenterit. Syystäkin: Minua alkoi nau-rattaa, kun vilkaisin erään työtoverini viikko-ohjelmaa.

Pasilta

Persialaisille on kunnia-asia tarjota vieraille kunnon ateria. Tällä kertaa iranilaisnaisemme palvelivat amerikkalaisten ryhmää kattamalla pöytään zereshk pollo ba morgh eli kanaa ja riisiä, joka oli maustettu minulle tuntemattomilla marjoilla.

Wittenbergissä on historiallista kaikki – myös avoviemärit, joihin voi helposti tipahtaa vaikka sandaali. Mutta ei hätää: Pastori Tiewissä heräsi heti seikkailija. *”Vielä aamulla olin tavallinen mies, nyt olen tuon pikakutyön sankari”*, hän veisteli.

Arilta

OTO-kurssilla olevien iloinen joukko kokoontui Vaasan Luther-talolla 23.8.20265. Kuva: Veli Männistö

Johannekselta

Siikasafarilla kokoonnutti jälleen riemumessuun lauantai iltapäivässä sankoin joukoin. Lasse Rätty jakaa ehtoollista ristin luona.

Hillilän rukoushuoneella pidettiin seurat kauniissa syysäässä. Puhujavieraana Samuel Korhonen.

Tapahtumia

Pasi Palmun vierailut seurakunnissa ja Sley messupaikoissa:

Su 2.11. klo 12 **Armon kappeli, Kokkola**, to 20.11. klo 18 **Sievi, Viikkomessusaarna ja lähetystilaisuus (kirkko ja srk-talo)**, su 23.11. klo 10 **Kalajoki, saarna ja lähetystilaisuus (kirkko ja srk-talo)**, 24.11. klo 18.30 **Kokkolan EO**, ma 25.11. **Seinäjoen EO**, ke 26.11. **Raahe, lähetystilaisuus (srk-talo)**, su 30.11. **Toholampi – saarna ja lähetystilaisuus (kirkko ja seurakuntatalo)**, ti 2.12. **Vetelin Sley, adventtijuha**, ke 3.12. klo 18 **Kälviän Sley, adventtijuha**, to 4.12. **Kokkolan Armon kappeli, lähetystilaisuus**, la 6.12. klo 10 **Kälviä, saarna ja itsenäisyyspäivän juha (kirkko ja seurakuntatalo)**, su 7.12. **Porin Sley – saarna ja lähetystilaisuus**, su 14.12. klo 11 **Helsinki, P. Sydämen kappeli saarna ja lähetystilaisuus**; klo 17 **Kotka, Luther-Sali, messu**, ti 16.12. klo 18 **Kotka Luther-Sali, lähetystilaisuus**. – Kannattaa vielä varmistaa ajat ja paikat lähemmistä ilmoituksista.

Kirkonkirjat

Kastetut

Helluntaina vietettiin Hampurissa kastejumalanpalvelusta. Myös ensimmäinen maininta kristillisestä kasteesta on helluntailta: Ap.t. 2 kertoo, miten Pietari pitää voimakkaan puheen ja ihmiset kysyvät, miten pelastua. *"Kääntykää ja ottakaa itse kukin kaste Jeesuksen Kristuksen nimeen, jotta syntinne annettaisiin anteeksi. Silloin te saatte lahjaksi Pyhän Hengen. Teitä tämä lupaus tarkoittaa, teitä ja teidän lapsianne, ja myös kaikkia niitä, jotka ovat etäällä – keitä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu."* Lupaus on yhä voimassa. Nyt sen suojiin tuli neljä uutta kristittyä, mistä kiitämme!

Syyskuun 21. vietettiin Wolfsburgissa kastejumalanpalvelusta. Samana päivänä vuonna 1522 ilmestyi Lutherin Uuden testamentin käänös, ns. Syyskuun Raamattu. Kaikkien kuuluu saada kuulla evankeliumia omalla kielellään. Luinkin päivän tunnuslauseen sekä saksaksi että persiaksi: "Ylistä Herraa, minun sieluni, äläkä unohda, mitä hyvää on sinulle tehnyt!" (Ps. 103,2)

Pastori Ari Juupaluoma kastoi Benjamin Aarre Einar Juupaluoman kristityksi Vihdissä Nummelan seurakuntakodilla 9.8.2025. Kuvassa ovat mukana myös lapsen vanhemmat Elsi ja Matias Juupaluoma. Kuva: Ulla Juupaluoma

Tuomas kastoi Eero August Koskenrannan Kolmiyhteisen Jumalan nimeen Oulussa Koskenrantojen kotona. Kuvassa pojan lisäksi vanhemmat Johannes ja Essi Koskenranta. Kuva: Santeri Marjokorpi

Avoliittoon vihityt

Sarita ja Samuel Demarcon häätjuhlaa vietettiin Sundomin pappilassa avioliittoon vihkimisen jälkeen 14.6.2025. Vihkimisen toimitti Sundomin kirkossa pastori Ari Juupaluoma. Kuva: Saara Rankaviita

Emilia Lehtomäki ja Luukas Perttu vihittiin kristilliseen avioliittoon Vaasan Pyhän Kolminaisuuden kirkossa 5.7.2025. Vihkijänä pastori Ari Juupaluoma. Kuva: Ukko Ovaskainen

Pelastusvarmuus

Ari Juupaluoma, Sley Etelä-Pohjanmaan piirivastaava

Olen kuullut sanottavan, että oman sielunsa pelastuksesta ihminen ei voi olla eikä saa olla liian varma. Sitä vastoin on parempi nöyrästi kysellä, epäillä ja olla epävarma.

On oikein kysellä. Niin pitääkin tehdä. Epäily ja epävarmuus ovat jokaisen kristityn kokemuksia. Silti on ymmärrettävä kysyä myös sitä, miksi me epäilemme ja olemme epävarmoja? Kuka on hän, johon mielestämme ei voi luottaa?

Epäilemmekö me itseämme ja omaa uskoamme? Onko vaivanamme hengellinen köyhyys ja kelvottomuus? Vai joutuuko epävarmuutemme siitä, että emme tahdo uskoa Jeesuksen olevan hyvä ja pätevä ihmisten pelastamisessa?

Pelastus ja varmuus

Uskomme heikkous ja häilyväisyys ovat tosi asioita, joita ei ole syytä kieltää, mutta ne eivät tee tyhjäksi pelastusvarmuutta. Pelastusvarmuus ei ole uskomme määrän ja laadun varassa. Pelastus ja varmuus ovat uskomme kohteen varassa.

Pelastustahtonsa ja -kykynsä Jeesus Kristus on osoittanut teoissansa ja ilmoittanut sanassansa. Siksi kysymys kuuluukin: onko Herra Jeesus sitten epäluotettava? Onko Raamatun sana vain koelma ihmisten epävarmoja ajatuksia?

Vastauksena kysymyksiin tunnustamme, että Herra Jeesus on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Hän on ehdottoman luotettava. Tunnustamme myös, että kaikki Raamatun pyhät kirjoitukset ovat

Pyhän Hengen vaikutuksesta syntyneitä.

Jumala on ilmoittanut tahtonsa ja lupauksensa profeettojen ja apostolien sanoissa ja kirjaimissa. Ne todistavat, että Herra Jeesus yksin on pelastus synnin, kuoleman ja kaiken pahan vallasta. Se on varma asia, jos mikä.

Jeesus on pelastusvarmuus

Herra Jeesus ei ole vain pelastaja. Hän itse on pelastus. Hän ei ole vain ylösnoussut. Hän itse on ylösnousemus.

Kun luemme, uskomme ja tunnustamme Raamatun sanaa, me luotamme Jeesuksen olevan pelastuksemme. Se tieto, suostumus ja luottamus on uskoa, mutta emme me ole uskomme takia varmoja, vaan Kristuksen takia.

Kristus sanoo ja osoittaa olevansa syntien anteeksiantaja ja pelastus kuolemasta. Ei hän valehtele eikä voi valehdella!

“Minä olen ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo minuun, saa elää, vaikka kuoleekin, eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko tämän?” (Joh.11:25–26)

Apostolit olivat varmoja

Apostolit tiesivät, mistä puhuivat. He olivat varmoja tapahtuneista asioista. Mekin tahdomme seurata apostolien uskoa. Siksi puhumme pelastusvarmuudesta.

“Tämä on kirjoitettu siksi, että te uskoisitte Jeesuksen olevan Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä, kun uskotte, olisi elämä hänen nimensä tähden.” (Joh. 20: 31)

“Emmehän me, silloin kuin saatoimme teidän tietoonne Herramme Jeesuksen Kristuksen

voiman ja tulemisen, olleet lähteneet seuraamaan mitään ovelasti sepitettyjä taruja, vaan olimme omin silmin saaneet nähdä hänen jumalallisen suuruuteensa.” (2.Piet.1:16)

Oppi ja varmuus siitä, että sielun pelastus on täysin Kristuksen varassa, on tarkoitettu eteenpäin siirrettäväksi. Siksi me tunnustamme apostolien uskoa varmasta pelastuksesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

Varmuutta aroille ja heikoille

Oppi pelastusvarmuudesta Kristuksessa on olemassa ennen kaikkea uskossaan heikkoja ja tunnustuksessaan arkoja ja kristittyjä varten. Se rohkaisee niitä, joilla ei ole mitään hyvää ja varmaa sanottavaa itsestään ja omasta uskostaan.

Älä tuijota itseäsi tai omaa sydäntäsi. Katso yksin Jeesusta ja mieti hänen haavojensa hintaa ja voimaa.

Toistuvasti apostolit vakuuttavat ja rohkaisevat, että saarna Jeesuksesta Kristuksesta on varma ja vastaanottamisen arvoinen asia. Sen saa ottaa vastaan vähäiselläkin uskolla, mutta sen sisältö on suuri ja sen vaikutus on valtava.

“Olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit, eivät henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva eivätkä mitkään voimat, ei korkeus eikä syvyys, ei mikään luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on tullut ilmi Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.” (Room.8:38)

Pelastusvarmuus on nöyryyttä

Apostoli Paavalilla ei ollut varaa kerskata itsestänsä. Hän oli käynyt kovan koulun, jossa luulot oli riisuttu pois. Silti hän viljeli varmoja sanoja ja lauseita runsaasti. Hän puhui, saarnasi ja kerskasi Herran Jeesuksen sanojen ja tekojen paikkansa pitävyydestä.

“Tämä sana on varma ja vastaanottamisen arvoinen: Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen suurin.” (1.Tim.1:15)

“Tämä sana on varma: – Jos olemme hänen kanssaan kuolleet, saamme hänen kanssaan myös elää.” (2.Tim.2:11)

Pelastuksesta osalliseksi pääsemisen nöyryyttä ja varmuutta Paavali opetti ja suositteli toisillekin. “Mutta kun Jumalan, meidän pelastajamme, hyvyys ja rakkaus ihmisiä kohtaan tuli näkyviin, hän pelasti meidät, ei meidän hurskaiden tekojen tähden, vaan pelkästä armosta. Hän pelasti meidät pesemällä meidät puhtaiksi, niin että synnyimme uudesti ja Pyhä Henki uudisti meidät... Tämä sana on varma, ja haluan sinun tähdentävän näitä asioita” (Tiit.3:4–5,8)

Pelastusvarmuus ja uskon tunnustaminen

Mitä tämä kaikki merkitsee sinulle, joka ehkä nyt kyselet: onko tämä asia todella näin? Saanko minäkin olla varma pelastumisesta, vaikka olen sitä mitä olen?

Ajattele ja usko näin: sinut on kasteessa kytetty kiinni Jeesukseen. Ehtoollisessa saat hänen ruumiinsa ja verensä siunatussa leivässä ja viinissä. Evankeliumi vakuuttaa, että Hän ei petä eikä jätä sinua, vaikka hän tuntee sinut salaisuuksiasi myöten. Se on varma asia. Hänen sinä saat luottaa, etkä tule pettymään.

Saat olla varma Kristuksen tekemästä työstä, vaikka et olisi ollenkaan varma omasta uskostasi. Hän on tehnyt kanssasi ikuisen liiton. Hän on täyttänyt kaikki sopimuksen ehdot. Hän pitää sanansa. Hän vie varmasti päätökseen alkamansa hyvän työn.

Pelastusvarmuus johtaa uskon tunnustamiseen, koska me tiedämme, kuka on kaiken luottamuksen arvoinen. Me emme pidä luottettavaa Kristusta ja hänen lahjojansa vain omana tietonamme. Häneltä saatua hyvää tahdomme jakaa toisillekin ja näin uskon tunnustaminen vie pelastusta eteenpäin.

Martti Luther on kirjoittanut: “Pyhä Henki ei ole skeptikko eikä hän ole sydämiimme kirjoittanut epäiltäviä ajatuksia, asioita tai mielipiteitä vaan varmoja totuuksia, jotka ovat itse elämäkin ja kaikkea kokemusta varmempia ja lujempia.” (Luther: Sidottu ratkaisuväliltä s.11)

Taloudesta ja talkoista

Koko Sleyn osalta vapaaehtoinen kannatus on edelleen jatkanut loivaa nousua, mikä on ehdottomasti hyvä uutinen ja kiitoksen aihe! Loven talouteemme tekee kuitenkin testamenttitulojen aiempaa vähäisempi kerätyminen. Kesäkuun lopussa kotimaantöiden alijäämä oli 540.000 euroa ja lähetystöiden 150.000 euroa. Sen sijaan Karkun opiston alijäämä oli 100.000 euroa. Anna-Liisa Markkula arvioi elokuussa, että vuoden lopussa budjetista oltaisiin 275.000 euroa jäljessä.

Suuret numerot kaipaavat jonkinlaista havainnollistamista. Kävisikö tämä: Jos jokainen Sleyn tukija lahjoittaisi puolitoista kertaa enemmän työlle kuin nyt, budjetin tavoite olisi saavutettu. Eli jos annat kolehtiin kymppiä, viisitoista euroa riittäisi tavoitteen saavuttamiseen. Sikäli olen huono lain saarnaaja, että heti huomaan ajattelevani niitä muutamia, jotka jo nyt antavat kuin köyhä leski temppelissä. Ei yhtään lisää kuormaa sellaiselle omalletunnolle!

Hengellisen työn tukemisen ei pitäisi olla koskaan kivistävä pakko. Paavali kertoo 2.

kirjeessään korinttilaisille, miten monet pakanakristityt suorastaan paloivat halusta tukea Jerusalemin köyhää alkuseurakuntaa, vaikka tuskin itsekään mitään kroisoksia olivat. Minuakin puhuttelee nähdessäni, miten työtään ja työtämme jaksetaan tukea. Kai meistä jokaisella muutakin käyttöä euroille olisi, ja jos emme itse keksi, mainostaja kyllä auttaa. Siksi jokainen kolehtieuro on samalla uskon- tai ainakin rakkaudentunnustus. Kiitos teille tuesta ja esirukouksista!

Oheisten taulukoiden seuraamisen pitäisi olla helpompaa nyt, kun olen laskenut kuukausittaisen todellisen keskiarvon (ruskea kuvaaja). Sitä vasten voi peilata tämänhetkistä tilannetta (vihreä kuvaaja).

Pasi Palmu

Voit tukea työtämme:

Keräyslupa: RA/2021/1127
Keräysalue Suomi Ahvenanmaata lukuun ottamatta

Saaja: Sley ry

Tilinumero: Danske Bank FI13
8000 1500 7791 95
BIC: DABAFIHH

Arin viitenumero:
10078 89200 40001 43517

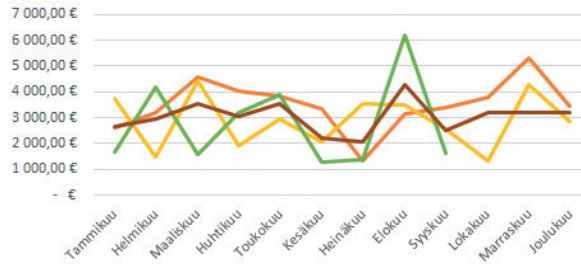
Johanneksen viitenumero:
10078 89200 40001 36511

Tuomaksen viitenumero:
10078 89200 40001 55518

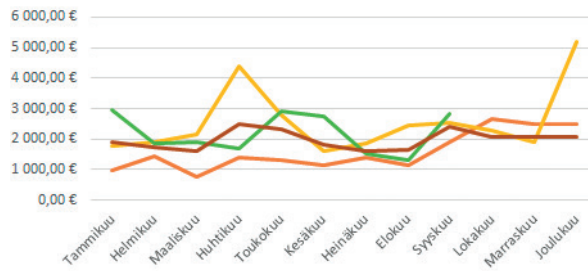
Pasin viitenumero:
10078 89200 40001 37510

— 2023 — 2024 — 2025 — KA 2023-2025'4

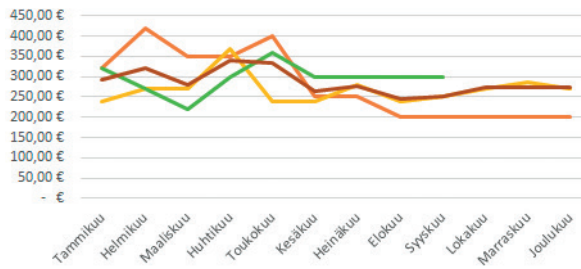
ARI

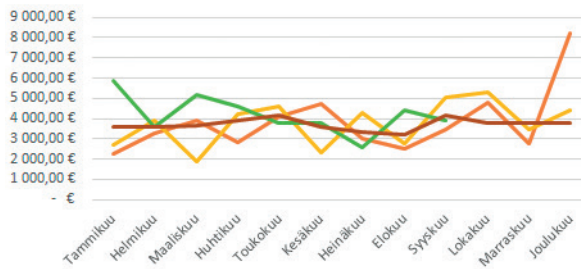
JOHANNES

TUOMAS

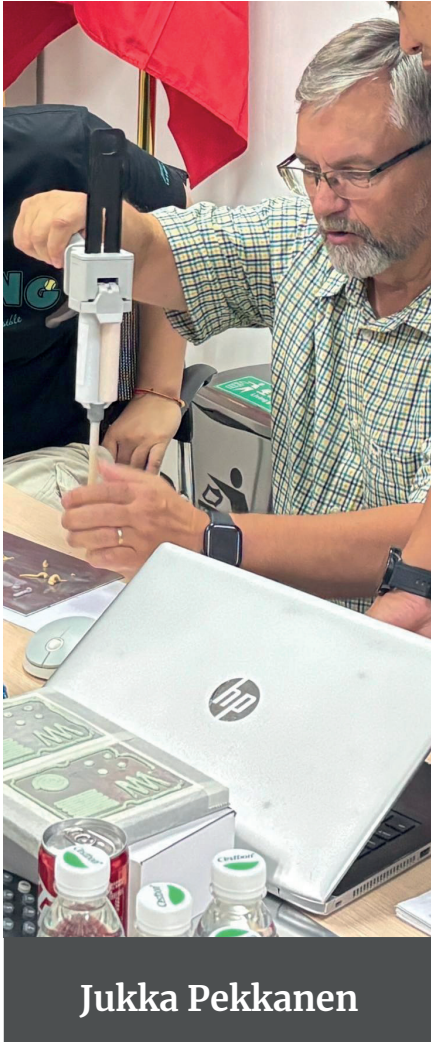

PASI

Tuttu kasvo

Tällä palstalla esittäytyy joku henkilö, joka on saattanut tulla tutuksi Sley'n tapahtumissa maakunnassamme. Tai sitten vähän kauempaa!

Jukka Pekkanen

Kuka olet, mistä tulet ja miten aikasi kuluu?

Olen Jukka Pekkanen. Synnyin Karstulassa ja asun Oulussa. Lapsena aika kului usein isäni kanssa ”pajahommissa”. Myöhemmin tekniikan tehtävissä omassa inisööritoimistossa sekä nykyään asiantuntijana elektroniikkatuotteiden sähkökenttien ja lämmönhallinnan valmistusprosesseissa. Useimmiten teenetätöitä kotoa, mutta myös konsultoiden Aasiassa, Euroopassa ja Amerikoissa.

Mitä harrastat?

Kunnostus- ja rakentamistyöt vievät osan ajastani kotona ja kesämökillä mukaanlukien maanrakennustyöt vuokratuilla kaivinkoneilla ja pyöräkuormaajilla. Hyötyliikunta motivoi =)

Miten olet mukana seurakunnan toiminnassa?

Kotikirkkoni on Kellonkartano, jossa Sley'n väki kokoontuu usean muun herätysliikkeen ja lähetysjärjestön kanssa vuorollaan messun järjestäjinä. Toimin myös Kellonkartanon ja Sley'n Oulun osaston johtokunnissa ja Sley'n hallituksessa.

Mikä on saanut sinut mukaan hengelliseen toimintaan?

Olen käynyt äitini pitämää pyhäkoulua heti istumaan opittuani. Seuroissa kävin tien toisella puolella Sley'n rukoushuoneessa. Luokemaan alettua valitsin kirjajhllystä mahdollisimman ohuen kirjan lukuharjoituksiin. Se oli katekismus. Lähes loppuun päästyäni juoksin kertomaan äidille, miten hyvän kirjan löysin: ”Tässä on kerrottu ihan kaikki mitä tarvitsee tietää!”. Elämä on myös kolhinut romahdukseen asti. Kun omat keinot eivät riittäneet tunsin Jeesuksen armon ja läheisyyden konkreettisemmin kuin koskaan.

Onko mielessäsi jokin raamatunkohta tai hengellinen löytö, jonka haluaisit jakaa lukijoiden kanssa?

Kummeiltani saadussa rippiraamatun kannessa luki ”Pidä mitä sinulla on ettei kukaan ottaisi sinun kruunuasi” Ilm 3:11. Luku varoittaa lopunajan koettelemuksista ja eksytyksestä kehoittaen valvomaan ja pitämään luotettavan sanan. Vuonna 2002 kävin kuoleman rajalla ja sen jälkeen kaikki taivaslaulut ovat herkästi saaneet nieleskelemään ikävää taivaan kotiin – SK492.

Syksyn saapuesssa

Ari Juupaluoma, Sleyen Etelä-Pohjanmaan piirivastaava

Syksyn saapuminen kääntää kaihoiset katseet kesää kohti. Vihreät niityt, lämpimät vedet ja valoisat yöt viipyvät vielä hetken mielessä.

Silti on pakko katsoa myös syksyn suuntaan. On katsottava sumun läpi paljaita puita ja jähmettynyttä maan kamaraa.

Vaikka sisälläni velloo loka ja päälläni painaa marras, odotan kevättä. Katselen kaupunkia ja kukkaketoja, jotka ovat nyt näkyvämmä, mutta tulevat kerran näkyviksi.

Kohdistan katseeni Jesajan kirjan kahteen kohtaan: *“Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaini”, sanoo teidän Jumalanne. Puhukaa suloisesti Jerusalemmille, ja julistakaa sille, että sen vaivanaika on päättynyt, että sen velka on sovittu.* (Jes.40:1-2)

Ääni sanoo: *“Julista!”* Toinen vastaa: *“Mitä minun pitää julistaman?”* *Kaikki liha on kuin ruoho, ja kaikki sen kauneus kuin kedon kukkanen: ruoho kuivuu, kukkanen lakastuu, kun Herran henkäys puhaltaa siihen. Totisesti ruohoa on kansa. Ruoho kuivuu, kukkanen lakastuu, mutta meidän Jumalamme sana pysyy iankaikkisesti.* (Jes.40:6-8)

Jerusalem on ollut monta kertaa maahan lyöty ja hävitetty kaupunki. Viholliset ovat tulleet ja vieneet väkisin asukkaat oudoille seuduille.

Kun läheinen ihminen otetaan meiltä pois ja me kaipaamme häntä, mekin olemme kuin vieraalla maalla outojen asioiden keskellä.

Kuolema on kaikista vihollisistamme viimeinen, joka kohtelee meitä huonosti. Joudumme elämään vaivanaikaa surun ja ikävän kanssa. Tunnustamme olevamme velassa monesta asiasta, mitä on tehty tai jäänyt tekemättä.

Jumala julisti hävitetyille kaupungille Jesajan kaut-

ta lupauksen vaivanajan päättymisestä ja velan sovittamisesta. Mekin saamme olla sen kaupungin asukkaita, joille kuuluvat lohdutuksen sanat.

Yhdessä lohdutuksen sanojen kanssa julistetaan toivutusta ihmisen osasta ja kaiken katoavaisuudesta.

Elämä kukoistaa, kun on kasvun ja kukkimisen aika. Monet mahdollisuudet ja suunnitelmat ovat silmiemme edessä, kun kesä on tulossa.

Tiedämme kyllä syksyn ja riisumisen ajan tulevan aikansa, mutta ajattelemme sen ajan olevan vielä kaukana kalenterissa ja poissa näköpiiristämme.

Ja sitten yllättäen, aivan liian aikaisin, olemmekin sen edessä ja keskellä, jossa kaikki lakastuu, kuivuu ja kuolee. On tullut syksy; jäähyväisten ja luopumisen aika.

Mitä jää jäljelle, kun jokainen kaupunki hajotetaan ja jokainen niitettiin maahan asti lupaakysymättä?

Jesaja sanoo: meidän Jumalamme sana pysyy iankaikkisesti.

Vaikka monet viholliset käyvät kimppuumme riistäen meiltä rakkaita ihmisiä ja asioita. Vaikka joudumme etsimään tietä oudossa maisemassa. Ja vaikka kaikki kulottuu, kuivuu ja katoaa pois ympäriltämme, meille julistetaan ikuinen sana ja varma lupaus Jumalan lohdutuksesta.

Lohdutus Jumalan kansan rauniokaupungille ja palaneelle pellolle on vaivanaikamme päättymisessä ja velkojemme sovituksessa.

Herra Jeesus on verensä voimalla ja hinnalla voittanut viholliset. Hänen haavansa ovat ovi onnellisten kaupunkiin. Hän itse on tie vihreille niityille ja virvoittavien vesien äärelle. Hänessä ihana kesä on aivan lähellä.

*”Kiitos sulle, Jumalani, armostasi kaikesta,
jota elinaikanani olen saanut tuntea. Kiitos
sulle kirkkahista, keväisistä päivistä. Kiitos
myöskin raskahista syksyn synkän hetkistä.”
(Virsi 341)*

Siunattua syksyn aikaa!

SLEY

**SUOMEN LUTERILAINEN
EVANKELIUMIYHDISTYS**